

særlige Tilskud fortrinsvis skulde tilfalde de daarligt stillede og haardt belastede Kommuner. En Beregning udført paa det i Beregning XV benyttede Grundlag giver en samlet Udgift for Staten paa ca. 800 000 Kr., eller naar Tilskudet efter Loven af 1903 samtidig bortfalder, i Virkeligheden en Besparelse.

Den nævnte Udgift vil muligvis blive mindre, naar man tager Hensyn til de Besparelser for Kommunerne, som de planlagte nye, sociale Love vil give Anledning til; men den kan paa den anden Side ogsaa blive større, naar man tager Hensyn til de Merudgifter, disse Love kan medføre for visse Grupper af Kommuner, ligesom der endelig maa regnes med Muligheden for visse, dog næppe særlig store Forskydninger, naar Fordelingen foretages paa Grundlag af det samlede Indkomstbeløb ved den personlige Beskatning i Kommunerne i Stedet for det af Statistisk Departement af praktiske Grunde benyttede Grundlag for de foretagne Beregninger (Indkomsten for Indkomstskatteydere til Staten) jfr. nedenfor, og naar der i det førstnævnte Indkomstbeløb medtages Indkomsten ved Erhvervsskat.

Med Hensyn til de Modifikationer, Erhvervsskatten medfører i de foretagne Beregninger, skal man bemærke, at der ikke foreligger Oplysninger, der gør det muligt at udføre en detailleret Beregning heraf. Da Erhvervsbeskatningen navnlig er af Betydning i det indbyrdes Forhold mellem Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuner, har man undersøgt Virkningerne for disse Kommuner og er paa Grundlag af foreliggende Oplysninger om Erhvervsbeskatningens Omfang kommet til det Resultat, at Københavns Kommunes Andel i de sociale Udgifter, naar Erhvervsskatten medtages i Beregningen, kan antages at ville blive forøget med ca. 400 000 Kr., medens Frederiksberg og Gentofte Kommuner vil faa deres Udgift formindsket med hver ca. 150 000 Kr. og samtlige øvrige Kommuner vil faa en Udgiftsnedgang paa omkring 100 000 Kr.

Paa Grundlag af disse Overvejelser har Udvalget derfor samlet sig om de hosfølgende*) Ændringsforslag til § 63 (Opholdskommunernes Andel i Udgifterne), §§ 68—70 (Statens Andel i Udgifterne) og §§ 77—80 (den mellemkommunale Udligning) i det i »Fremtidens Forsørgelsesvæsen« indeholdte Lovforslag, hvilke Ændringsforslag, for saa vidt angaar Udligningen mellem Kommunerne, i det væsentlige svarer til forannævnte Beregning XV. Denne Udligning foregaar under eet for samtlige Landets Kommuner og paa et bredt Grundlag, som i det væsentlige svarer til Kommunernes Evne til selv at paaligne Skat. Medens Forslaget i »Fremtidens Forsørgelsesvæsen« holder Landkommuner og Byer af forskellig Størrelse hver for sig, bl. a. under Hensyn til det forskellige Pris-, Indtægts- og Ligningsniveau, foretages efter det her fremsatte Forslag Fordelingen for hele Landet under eet.

Man har fundet det nødvendigt at tage *Indbyggertallet* med i Betragtning ved Fordeling af Byrderne, hvorved den Fejl, som de omtalte Forskelligheder ellers vilde medføre, modvirkes. Der indgaar herved et fast Element i Fordelingen, som er uafhængigt af forbigaaende Svingninger, kommunalt Skøn o. lign., og man bliver herved i Stand til at opnaa en Fordeling, som svarer nogenlunde til den hidtidige Udgiftsfordeling.

Indtægten, der tages i Betragtning, er den raa, af Kommunerne ansatte Indtægt, før Fradrag eller Tillæg finder Sted. Man har ment, at dette Grundlag, som ogsaa medtager de mindre — under Kommunernes, men ikke under Statens Beskatning faldende — Indtægter, giver den bedste Maalestok for Kommunernes Adgang til at paaligne Skat. Af praktiske Grunde har man ved de foretagne Beregninger maattet benytte Ansættelserne til Statsskat, men dette vil dog ikke medføre nogen principiel Ændring i de fundne Resultater. For at komme saa nær som muligt til de Indtægter, som Kommunerne har Ad-

*) Aftrykt nedenfor Sp. 3175 f. f.